

щено желѣзо, въ огнища сѫ разны на дымъ. Отъ него става оная смеска, отъ която сѫ лейкть печатнитѣ слова.

Л. Съдѣ-а, кой то е леснотрошень или лесностривать, и бѣлорусъ, и укоровява кадая и други смески и слосно-стти метални, ако се смеси съ тѣхъ.

Е. Лѣжливый а живакъ (тутя), кой то се види като сбиръ лусливъ тѣсни и лѣскави: и бѣлосиникавъ, топи сѫ лесно, и като се смѣси съ мѣдъ, става зеленъ мѣдъ (томбакъ). Кога то желѣзо то седи много време по вѣтра, и въ водѣ тѣ, раждясва. Мѣдъ-а и олово то (куршума) като сѫ сипать отъ кисливитѣ, сѫ измѣнуватъ и става отъ мѣдѧ, оная зелена ражда, която се зове отрова мѣдна, или цвѣть медный, и отъ олово то бѣлила, или бѣлило. Отъ смѣска-та на металли тѣ и полуметалли тѣ ставать други много ме-талловидни тѣла, какво то туча, и томбака.

7. ЗА САДЫ ТѢ.

Виждамъ много тѣла, на кои то една часть е забоде-на въ земята, а една часть стои надъ нейната повръх-ность тія общо сѫ зовѣтъ: сади. Забита та тѣхна часть въ земѣ-та сѫ зове корень, а въикашно то се зове трупъ или стемпю, кой то многажды има клони.

Корень а на некой си е коравъ и дървеливъ, а на иѣ-кой си мѣкъ и дѣгнестъ, а на други голіновидни, а на други май околчести и многосѫжнатъ, или многоризенъ като кромидъ-а, а на повече то много-клонни и много-нишкиавы.

Трупа на сады тѣ се зове стржкъ, ако е мѣкъ: цѣфъ ако е коравъ и куфъ или празенъ извижtre, пъноцѣвъ, а-ко е коравъ и въ среда та сѣкливъ пѣнъ, и стволъ, ако е коравъ и дръвневъ.

Трупъ-а има клони младочки (ластаре). Тыки те, сем-ши и лесносивасмы клони на сады тѣ сѫ зовѣтъ ластаре